

бѣхъ всичкитѣ членове на меджлиса и ефендетата и духовенството; никой не си отвори устата, защото никого не попитаха: значи, че всички сж съгласни. Даже и консултѣ, съ капитулациитѣ и съ правото на надзоръ, блюстителитѣ на Парижскій трактатъ, храниха дълбоко мълчание; потрѣпнаха само тѣхнитѣ канцеларисти, защото между тѣхъ имаше Българи. Драгоманитѣ, по-голѣмата часть Поляци, си поподеукаха мустацитѣ. Като католици тѣ се боряха съ панславизма и съ панортодоксията.

Великий паша самичакъ продиктува донесението, което немедленно трѣбваше да се испрати отъ мѣстото на събитието. Въ донесението се казваше какъ многочислѣнни чети нападвали савджака, какъ каймакамина изловилъ всичкитѣ подозрителни людие, а кавалерията исклала и истрѣбила четитѣ; какъ запрѣтили на народа да се залавя за оружие, за да прѣдвардятъ вхтрѣшнитѣ смутове; съ каква вѣрность се отличавали вассалнитѣ Румъни и какво залѣгане показва княза господарь. Пашата не забрави да спомѣне за съдѣйствието на консултѣ на дружественнитѣ дѣржави. Всичкото бѣше така устроено и написано щото и вълка да бѣде ситъ и овцата да си оставе цѣла, и да си испатятъ само убѣсеницитѣ—Българи. Пашата удостовѣряваше, че е нанесена побѣда велика, нечувана, и донасяше че десетъ хиляди мятежници отишли въ горитѣ съ Хаджи Димитръ; но че гражданскитѣ и военнитѣ власти отъ двата вилаета сж извѣстени за това и че нито едивъ бунтовникъ нѣма да избѣга живъ.

Така като се распорѣди пашата, се распрости съ всички, всичкитѣ поблагодари, качи се въ купето и заобиколи всичкитѣ бѣсилки на които висяха Българитѣ, а послѣ трѣгнаха по пътя за Русчукъ.

Драгоманитѣ още тукъ написаха статии за всичкитѣ европейски и неевропейски вѣстници, даже извѣстиха орденa *Воскресение изъ мертвихъ**) въ Римъ и самий Папа, че пашата дойде, видѣ и побѣди, изведнѣжъ уничтожи панславизма и панортодоксията, и вѣчна имъ память.

*) Орденъ основанъ въ Римъ отъ полскитѣ емигранти слѣдъ послѣдното възстание.